



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

בפני כב' סגן הנשיא אהרן ד. גולדס

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אסנת קאופמן – פרקליטות מחוז מרכז המאשימה

נגד

דב דיקר

ע"י ב"כ עו"ד יהושוע רזניק ועו"ד סרטל הנאשם

גזר-דין

- 1
- 2
- 3 1. "אל עליון.
- 4 קודם שאני מתחיל בעבודתי הקדושה, לרפא את יצורי כפיך, אני מפיל את תחינתי לפני
- 5 כסא כבודך שתתן לי אומץ רוח ומרץ רב לעשות את עבודתי באמונה.
- 6 ושהשאיפה לצבור הון או שם טוב לא תעוור את עיני מראות נכוחה, תזכה עמי להביט
- 7 על כל סובל הבא לשאול בעצתי כי על אדם, בלי הבדל בין עשיר לעני, ידיד ושונא, איש
- 8 טוב ורע; את האדם בצר לו – הראיני רק את האדם.
- 9 אם רופאים נבונים ממני רוצים ללמדני בינה, תן לי רצון ללמוד מהם, כי תורת הרפואה
- 10 אין ערוך לה. אבל כאשר כסילים יבזוני, אחלי, אהבתי למקצוע תחזק את רוחי בלי
- 11 להתחשב עם זיקנת המלעיגים וכבודם, רק האמת תהיה נר לרגליי, כי כל ויתור במקצוע
- 12 יכול להביא כיליון ומחלה ליצור כפיך.
- 13 אנא השם רחום וחנון, חזקני ואמצני בגופי ובנפשי ורוח שלם תטע בקרבי."
- 14 זוהי תפילת הרופא המיוחסת לרמב"ם. (ההדגשות אינן במקור – א.ד.ג.).
- 15
- 16 2. הנאשם שימש כמנהל היחידה לאשפוז יום נשים בקמפוס "בילינסון" וכן כממלא מקום מנהל
- 17 יחידת נשים בבית חולים "השרון". בשנת 1992 קיבל הנאשם תואר פרופסור מאוניברסיטת ת"א
- 18 והחל מיום 1.9.03 ועד ה- 14.2.05 שימש כראש החוג לגניקולוגיה ומיילדות באוניברסיטת ת"א.
- 19 בתקופה שבין אוגוסט 2002 ועד ליום 14.2.05 שימש הנאשם כיו"ר ועדת הלסינקי של המרכז
- 20 הרפואי רבין ומרכז שניידר לרפואת ילדים.
- 21
- 22 3. ביום 29.6.09 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירה של זיוף בידי עובד ציבור בכוונה
- 23 לקבל דבר – לפי ס' 421 לחוק העונשין התשל"ז-1977, עבירה של שימוש במסמך מזויף – לפי ס'
- 24 420 לחוק העונשין, עבירה של קבלת דבר במרמה – לפי ס' 415 לחוק העונשין ועבירה של מרמה
- 25 והפרת אמונים – לפי ס' 284 לחוק.
- 26



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

- 1 בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישו הצדדים הסכם בדבר הסדר טיעון אשר סומן ת/1, לפיו
- 2 הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום אשר היווה חלק מהסכם הטיעון וכי הצדדים יעתרו
- 3 במשותף לעונש של 4 חודשי מאסר אשר ירצו בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס כספי
- 4 שגובהו יקבע על-פי שיקול דעת בית המשפט.
- 5 ואכן, בישיבת יום 21.10.09 הודה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום והורשע בעבירות
- 6 הנ"ל.
- 7 טרם אתייחס לעובדות אשר הקימו את ההרשעה מן הראוי להביא בקצירת האומר את עניינה של
- 8 אמנת הלסינקי. באמנה זו נקבעו המלצות מנחות לרופאים במחקר ביו-רפואי בבני אדם תוך
- 9 שהאמנה מעגנת בתוכה את ההכרה בחיוניות ניסויים בבני אדם וכל זאת בכפיפות לקיום תנאים
- 10 אשר מטרתם בין היתר הבטחת שלום הנבדקים, שיפור הליכי אבחון, ריפוי ומניעה ומעל לכל –
- 11 לוודא כי ניתן דיווח מדויק בעת פרסום תוצאות המחקר.
- 12 עקרונות אמנת הלסינקי אומצו בתקנות בריאות העם (ניסויים רפואיים בבני אדם) התשמ"א-
- 13 1980 ומהם נגזרו כללים המפורטים בנוהל לניסויים רפואיים בבני אדם התשנ"ט-1999. בכל אחד
- 14 מהמוסדות הרפואיים קיימת ועדת הלסינקי אשר אליה מועבר לאישור תכנון וביצוע של כל הליך
- 15 הכולל ניסוי בבני אדם. ניסוי רפואי יערך רק אם אושר על-ידי ועדת הלסינקי וכן על-ידי מנהל
- 16 המוסד הרפואי ובהתאם לכללים שנקבעו בתקנות ובכללים האמורים מעלה.
- 17
- 18 השתלשלות אירועים אשר קדמו לכהונתו של הנאשם כיו"ר ועדת הלסינקי במרכז הרפואי רבין :
- 19 א. ביום 1.2.2000 הגיש הנאשם לוועדת הלסינקי של המרכז הרפואי רבין שבראשה עמד
- 20 באותה העת פרופ' טור כספא בקשה לעריכת ניסוי רפואי בבני אדם שאינו ניסוי מיוחד
- 21 בנושא "מחקר אקראי, כפול סמיות, בקרת אינבו לבדיקת היעילות של ואלציקלוויר
- 22 במניעת העברת נגיף ההרפס (HSV) בקרב בני זוג הטרוסקסואלים". הבקשה אושרה
- 23 ביום 14/05/2000 ונרשמה ביומן ועדת הלסינקי על-ידי מזכירת הוועדה הגב' שרית בן-עמי
- 24 כניסוי מספר 2266. בעקבות זאת הוציאה ועדת הלסינקי ביום 14.5.2000 אישור לביצוע
- 25 הניסוי לתקופה של שנה מיום אישור מנהל בית החולים. האישור נחתם ע"י פרופ' טור
- 26 כספא.
- 27 ב. ביום 26.7.2000 אישר משרד הבריאות את ביצוע הניסוי וביום 27.7.2000 אישרו מנהל
- 28 המרכז הרפואי רבין וסגנו את ביצוע הניסוי. ניסוי זה לא בוצע מעולם.
- 29
- 30 כזכור, ב- 1.8.2002 החל הנאשם לכהן כיו"ר ועדת הלסינקי של המרכז הרפואי רבין ומרכז
- 31 "שניידר" לרפואת ילדים. במהלך החודשים נובמבר-דצמבר 2003, פנה הנאשם לפרופ' יוסף שלו
- 32 אשר כיהן באותה העת כרופא בכיר ביחידת האולטרא-סאונד במרכז הרפואי "רבין" וכן שימש
- 33 כפרופ' קליני באוניברסיטת ת"א וטען בפניו כי ערך ניסוי בנושא "יעילות הטיפול בסליין בזמן
- 34 לפרוסקופיה לשחזור טפולות בתסביב". במאמר מוסגר יצויין, כי מהות הניסוי – אשר בפועל לא
- 35 בוצע והנאשם התהדר כאילו ביצעו – נחזה כשיטת טיפול חדשנית לטיפול בנשים הסובלות
- 36 מתסביב השחלה וזאת על-ידי החדרת מספר ליטרים של מים פיזיולוגיים לאיזור האגן של הנשים
- 37 המטופלות, אגב ביצוע פרוצדורה רפואית שמטרתה השבת השחלה למנח התקין בתוך הנוזל.



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

- 1 מטרתה של הפניה לפרופ' שלו היתה כי פרופ' שלו יכתוב מאמר אשר יפורסם בכתב עת גניקולוגי 9
- 2 מקצועי בחו"ל. המאמר האמור נכתב תוך שפרופ' שלו נעזר בד"ר חיים קריסי והפרסום אמור 2
- 3 היה לכלול בנוסף לשמו של פרופ' שלו גם את שמו של פרופ' פלדברג – מי שכיהן באותה העת 3
- 4 כמנהל מח' נשים בבית חולים בילינסון ושמו של ד"ר קריסי אשר היה שותף לכתיבת המאמר. 4
- 5 לאחר שבחן הנאשם את המאמר בשלבי כתיבתו, תיקן והכניס בו את הערותיו, נשלח המאמר על- 5
- 6 ידי פרופ' שלו לשלושה כתבי עת רפואיים בארה"ב. שלושת העורכים בכתבי העת הרפואיים דחו 6
- 7 את הבקשה לפרסום המאמר. 7
- 8 8
- 9 אחד העורכים מכתבי העת – ד"ר סטפן קורסון אשר דעתו לא היתה נוחה, פנה במהלך החודשים 9
- 10 מאי ויוני 2004 לפרופ' בן-רפאל וביקשו לשמש כסוקר למאמר. ד"ר קורסון, במהלך חודש יולי 10
- 11 2004, פנה לפרופ' דב ליכטנברג - דיקן הפקולטה לרפואה באוניברסיטת ת"א והעלה חשד לגבי 11
- 12 מספר המקרים של תסביב השחלה שתוארו במאמר. נוכח זאת, הקים פרופ' ליכטנברג ועדה אשר 12
- 13 הורכבה משלושה פרופסורים בתחום הגניקולוגיה ובראשה – פרופ' לסינג אשר נתבקשה לבחון 13
- 14 את הסבירות שמספר נשים כה רב סבלו מהתופעה נשוא המאמר ובפרק הזמן שצויין במאמר. 14
- 15 15
- 16 בשלב הזה, החל הנאשם כורה לעצמו את הבור וסביבו רשת של הסתבכויות ומעשים פליליים. 11
- 17 בשלב הראשון – במחצית הראשונה של חודש אוגוסט 2004, זייף הנאשם מסמך בו רשם נתונים 17
- 18 הנחזים לשקף את מספר הנשים שעברו לפרוסקופיות במרכז הרפואי "רבין". בתחתית המסמך 18
- 19 זייף הנאשם את חתימתה של הגב' דנגור – מנהלת המחלקה לרישום ומידע רפואי ב"רבין" והכל 19
- 20 כדי שיראה כאילו שהגב' דנגור אספה את הנתונים ואשרה אותם בחתימתה. לגב' דנגור לא היה 20
- 21 כל קשר למסמך הנ"ל. זו פעולת הזיוף הראשונה של הנאשם בסדרת זיופים. מסמך זה נשלח 21
- 22 לוועדת לסינג והיא כאמור דחתה את ההסתייגויות. 22
- 23 23
- 24 במהלך חודש אוגוסט 2004 שלח פרופ' בן-רפאל מכתב תלונה לפרופ' רכס – מי שכיהן כיו"ר 12
- 25 הלשכה לאתיקה של ההסתדרות הרפואית בישראל, לפיה, קיים חשד כי מדובר בניסוי פיקטיבי. 25
- 26 פרופ' רכס העביר עותק התלונה לנאשם וזה האחרון, הגיב כי הניסוי בוצע החל מאוגוסט 2000 26
- 27 בשיתוף עם פרופ' שלו, ד"ר קריסי ופרופ' פלדברג. עוד השיב הנאשם כי קודם עריכת הניסוי פנה 27
- 28 לוועדת הלסינקי וקיבל אישור לביצוע הניסוי וכי כל הנתונים אמת הם. גם כאן ידע הנאשם כי 28
- 29 תשובותיו אינן אמת. 29
- 30 אם לא די בכך, הרי שהנאשם מיוזמתו, בעת שנקרא לעדות בבית הדין לאזורי לעבודה בת"א 30
- 31 העיד בפועל עדות שאינה אמת וטען כי ביצע את הניסוי יחד עם שלושת חבריו. עוד טען, כי קיבל 31
- 32 אישור ועדת הלסינקי, החתים את הנשים על טופסי הסכמה להשתתף בניסוי וכי תוצאות הניסוי 32
- 33 אמת הן. לעניין אירוע זה אציין – כי המאשימה בחרה שלא להאשים את הנאשם בעבירה נוספת 33
- 34 שעניינה עדות שקר על אף, שברי לכל כי הנאשם שיקר בבית הדין לעבודה. – למאשימה פתרונים 34
- 35 מדוע עשתה כן. 35



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 09-07-1424 מדינת ישראל נ' דיקר

13. 1 לאחר עדותו בבית הדין האזורי לעבודה, החל הנאשם ב"תעשיית" זיוף מסמכים אשר "יצדיקו" את עדותו באם ידרש להיחקר עליה ובמסגרת זאת עשה: 2
- א. 3 זייף 34 טפסים שכותרתם: "טופס הסכמה מודעת לביצוע הניסוי". על גבי טפסים אלה זייף את חתימות הנשים שכאילו נתנו הסכמתן לקחת חלק בניסוי. 4
- ב. 5 על גבי כל אחד משלושים וארבעה הטפסים המזוייפים זייף הנאשם את חתימותיהם של רופאים אשר כביכול החתימו את הנשים על טופסי ההסכמה וכן תאריכים הנחזים להיות תאריכי ביצוע הניסוי הפיקטיבי. 6 7 8
14. 9 בכך לא עצר הנאשם הוא המשיך לזייף מסמכים על מנת שיראו כאילו קיבל את אישור ועדת הלסינקי שכן כזכור, באותה עת כיהן הוא כיו"ר ועדת הלסינקי של המרכז הרפואי "רביץ" והיתה לו הגישה למסמכים הנ"ל. וכך עשה: 10 11
- א. 12 על גבי האישור שניתן לביצוע ניסוי אמיתי שלא בוצע, רשם הנאשם את מספר התיק 2266. במקום השם האמיתי של הניסוי רשם את שם הניסוי הפיקטיבי ומועד מתן האישור 13 14.5.2000. במקום המיועד לחתימתו של מי שכיהן בשעתו כיו"ר ועדת הלסינקי פרופ' טור 14 15. כספא, זייף את חתימתו של פרופ' טור כספא, החתים את המסמך בחותמת הנחזית להיות חותמתו של פרופ' טור כספא והכל להציג מצג שווא כאילו ועדת הלסינקי אישרה את הניסוי והאישור נחתם על-ידי פרופ' טור כספא. 15 16 17
- ב. 18 כאן נוצר הצורך להוכיח כי אף משרד הבריאות אישר את ביצוע הניסוי. לצורך כך נטל את אישור משרד הבריאות לניסוי 2266 האמיתי שהיה צריך להתבצע (ואשר לא בוצע מעולם), רשם את שמו של הניסוי הפיקטיבי באופן הנחזה להיות כאילו משרד הבריאות אישר אותו. 19 20 21
- ג. 22 ומאחר שקיים צורך בחתימת מנהל המרכז וסגנו הרי שהנאשם זייף את חתימת ד"ר אופנהיים מנהל המרכז הרפואי "רביץ" וחתימת סגנו פרופ' דינרי כאילו הם אישרו את ביצועו של הניסוי הנ"ל. 23 24
- ד. 25 על-מנת להציג אישור המאריך את תוקפו של פרק הזמן לביצוע המחקר זייף הנאשם שני אישורים הנחזים להיות אישורים להארכת משך הניסוי הפיקטיבי לשנתיים נוספות. גם כאן זייף את חתימתו של פרופ' טור כספא כאילו הוא אישר את הארכת משך הניסוי. 26 27
- ה. 28 ובכדי להשלים את כל הרישום ולהציגו במלואו כניסוי אשר אושר על-ידי ועדת הלסינקי, הורה למזכירת הוועדה אשר היתה כפופה לו, לרשום את שמו של הניסוי הפיקטיבי ביומן המחקרים של ועדת הלסינקי במקום ניסוי 2266 (אשר כאמור כלל לא בוצע). 29 30
- בד בבד הכין הנאשם וזייף 34 טפסים נוספים אשר כותרתם: "הצהרת רופא" בהם הצהיר בכזב כי הוא עצמו מסר לכל אחת מן הנשים המשתתפות בניסוי, הסבר אודותיו וכי וידא כי הסכמתן ניתנה לאחר שהסברו הובן על ידן. גם עניין זה לא היה אמת, שהרי כלל לא היו נשים שעברו את הפרוצדורה הרפואית הזו. 31 32 33 34 35



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

15. 1 כל אסופת המסמכים המזוייפים אשר הכין הנאשם, היה צורך להשתילם בתיק המחקר אשר היה בארכיון. לצורך כך, הורה הנאשם במהלך חודש דצמבר 2004 לשרית, מזכירת וועדת הלסינקי להזמין את התיק מהארכיון ועם הבאתו אליו, הוציא את המסמכים האמיתיים שהתייחסו למחקר שלא בוצע ו"שתל" את המסמכים המזוייפים.
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6 עד כאן המסכת העובדתית לאירועים נשוא כתב האישום בגינם הורשע הנאשם בעבירה של זיוף בידי עובד ציבור בכוונה לקבל דבר, בעבירה של שימוש במסמך מזויף, בעבירה של קבלת דבר במרמה ובעבירה של מרמה והפרת אמונים.
- 7
- 8
- 9
10. 10 מטעמו של הנאשם העיד פרופ' שי בריל המשמש כמנהל המרכז הרפואי הגריאטרי "בית רבקה" בפ"ת, הוא סיפר על היכרותם רבת השנים, על החברות, על תקופת מלחמת יום הכיפורים עת שימש הנאשם כחובש בפלוגה של אריק שרון ובמשך השנים כרופא גדודי, רופא חטיבתי, מפקד קורס קציני רפואה וכמי שנשא במשך שנים רבות בעול מילואים בין היתר כמתנדב. עוד העיד פרופ' בריל לעניין מומחיותו של הנאשם בתחום הגניקולוגיה, על הקשר האנושי שידע ליצור עם המטופלות שלו ועל האמון הרב שהוא נותן ונתן במקצועיותו ובמומחיותו של הנאשם.
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16 כמו- כן הוגש קלסר עב כרס של מכתבי תודה ממטופלות רבות ומבני משפחותיהן על האדיבות, המקצועיות וה"מענשקייט" של ד"ר דיקר במהלך עבודתו. אציין כי פרופ' הרמן אריה מנהל המחלקה לנשים ויולדות במרכז הרפואי "אסף הרופא" שאף הוא חבר קרוב של הנאשם מאז החלו את הלימודים בשנת 1970 העלה על נס את מומחיותו וכן את פועלו בתחום המקצועי במשך עשרות בשנים.
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
17. 22 ב"כ הצדדים הציגו בפני בית המשפט את השתלשלות האירועים והשיקולים אשר הביאו את הצדדים לחתימה על הסדר הטיעון אשר לפיו יש להשית על הנאשם עונש של ארבעה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר על-תנאי וכן קנס. בין יתר השיקולים אשר הביאו את הצדדים להגיע להסדר זה היתה העובדה שמשנתגלה כי הנאשם עשה את המעשים הנ"ל נאלץ הנאשם להתפטר מהמרכז הרפואי "רבין" בלא לקבל פיצויים או פנסיה, הוא הודח מהמסלול האקדמי בו שימש בדרגת פרופ' חבר, הופסק פועלו כבוחן ומסמך מתמחים בתחום המיילדות והגניקולוגיה וכתוצאה מכל אלה – אף מטה לחמו נפגע שכן כיום, אין הוא משמש יותר כרופא בכיר או כמנתח מוכשר במרכז הרפואי "רבין" אלא עובד ב"מדיקל סנטר" בהרצליה.
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
18. 31 לענין נסיבותיו האישיות הקשות היום של הנאשם, הרי שאציין כי הן פרי מעלליו ואין לו על מי להלין.
- 32
- 33 בית המשפט העליון קבע בע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' דוד גולן [פורסם בנבו], מפי כב' השופטת פרוקצ'יה, כי:
- 34
- 35 "אין להתפלא כי הוא ובני משפחתו נקלעו למציאות של משבר בעקבות פשיעתו. מצוקה זו, אף שיש להתחשב בה, אינה בעלת משקל מכריע לקולת העונש בהיותה היא עצמה תוצר לוואי צפוי של מעשי עבירה המביאים אדם ממרום הישגיו לשפל המדרגה".
- 36
- 37
- 38



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

- 1 יתר על כן, עובדי ציבור, לאחר שהם נתפסים ב"קלקלתם" ונדרשים ליתן את הדין על מעשיהם,
- 2 מוצאים עצמם פגועים, מושפלים ומבוזים, וגם ניזוקים כלכלית. אולם, אין להם אלא להלין על
- 3 עצמם, שהרי דווקא מהם מצפים שבאישיותם, התנהגותם, ובדרך חייהם ישמשו דוגמא ומופת
- 4 לאחרים.
- 5 וכגודל האמון שניתן בהם, כך גדולה האכזבה כאשר הם מועדים ומתדרדרים, ככל שהם ראויים
- 6 לתודה ולהערכה על פעולות חיוביות שעשו למען הכלל והפרט, ובמיוחד בתחום מומחיות כה
- 7 חשוב בו הביא הנאשם מזור ושמחת חיים למשפחות רבות, כך הם ראויים לגינוי ולסלידה, כאשר
- 8 הם מנצלים לרעה את המעמד, האמון, הסמכות וההשפעה היונקים כוחם מהמשרה וממידת
- 9 השררה שבידם.
- 10 שהרי לו פורסם המאמר אודות מחקר שלא היה ולא נברא, עלול היה רופא בבית חולים בארה"ב
- 11 או בבריטניה לבצע את הפרוצדורה הרפואית הנ"ל בהסתמך על "מחקר" החתום בידי מספר
- 12 מומחים כה חשובים. איני רוצה להעלות על הדעת את ההשלכות הרפואיות שעלולות היו לקרות
- 13 עקב זאת.
- 14
- 15 19. חטאו הבסיסי של הנאשם היה חטא היוהרה כאשר ביקש הנאשם להאדיר את שמו כמי שביצע
- 16 מחקר רב שנים עם מקרים רבים, ועל בסיס "מחקר" זה קיים פתרון רפואי אשר יתן מזור ומרפא
- 17 לנשים הסובלות מתסביב השחלה.
- 18 כבר הרופא הגדול, הרמב"ם, הבין את נפש האדם וקבע בתפילת הרופא, היא השבועה אותה נושא
- 19 כל רופא עם קבלת הרשיון לעסוק בתחום הרפואה, כי
- 20 "השאיפה לצבור הון או שם טוב לא תעוור את עיני מראות נכוחה... רק האמת תהיה נר
- 21 לרגליי, וכי כל ויתור במקצוע יכול להביא כליון ומחלה ליציר כפיך".
- 22 לטעמי, חטא היוהרה והנסיון להגן על כך הם הם שהביאו את הנאשם לאותן פעולות אשר ביצע,
- 23 שאלמלא נתגלו יכול והיה בהם כדי לפגוע בחולות.
- 24
- 25 20. הצדדים כאמור מעלה הגיעו להסדר טיעון. בית המשפט הונחה אמנם לכבד הסדרי טיעון כאשר
- 26 המתווה גובש בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל פד"י מ"ז (I) 577 :
- 27 "קיומו של הסדר טיעון הוא שיקול מרכזי בשיקוליו של בית המשפט הגוזר את העונש.
- 28 ככלל, בית המשפט יראה לקיים את הסדר הטיעון, בשל הטעמים הקשורים בחשיבותם
- 29 ובמעמדם של הסדרי הטיעון...
- 30 בית המשפט ידחה הסדר טיעון אם ימצא כי נפל פגם או פסול משמעותי בשיקולי
- 31 התביעה. הנחת עבודה ראויה היא כי התביעה עומדת בחזקת התקינות והכשרות,
- 32 וביהמ"ש יניח ככלל כי התביעה, כמופקדת על אינטרס הציבור, פועלת בתום לב
- 33 ומשיקולים ענייניים...
- 34 ...המסקנה היא כי שיקול המפר במידה משמעותית את האיזון הראוי בין שיקולי
- 35 הענישה הרלוונטיים באופן שנוצר יחס בלתי הולם בין ההקלה הניתנת לנאשם לבין
- 36 אינטרס הציבור, יהיה בו כדי לפסול את הסדר הטיעון בשל טעותה של התביעה גם אם
- 37 מניעה כשרים הם..."



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

1 בהקשר זה אפנה לדברי כב' השופט א.א. לוי ברע"פ 5264/07 אביטאן נ' מדינת ישראל מיום
2 19.6.07 :

3 "עובר להודאתו בעובדות, הובהר למבקש כי בית המשפט אינו כבול להסדר הטיעון אותו
4 גיבשו הצדדים, ונדמה כי אין צורך לומר שההחלטה בדבר העונש הראוי מסור לשיקול
5 דעתו של בית המשפט בלבד. אכן, מכח ההלכה הנוהגת, לא ימהר בית המשפט לסטות
6 מהסדר טיעון, אולם הוא רשאי לעשות זאת, אם לא לומר חייב, מקום שהוא מגיע
7 למסקנה כי העונש שהוצע ע"י הצדדים, רחוק מלשקף נאמנה את נסיבות המעשה
8 והעושה". (ההדגשות אינן במקור – א.ד.ג.)

9 יחד עם זאת, בפסה"ד בעניין פלוני שלעיל קבעה כב' השופטת ביניש כי:
10 "בנסיבות שבהן יראה לדחות את הסדר הטיעון, יגזור בית המשפט עונש שהיה גוזר אילו
11 היה בא לפניו הסדר טיעון שקול ומאוזן. מן הראוי הוא שגם לאחר דחיית הסדר הטיעון,
12 יתחשב בית המשפט כשיקול לקולא בעובדה שהנאשם הודה בעקבות הסדר טיעון, כך
13 שהעונש אשר יטיל לא יחרוג במידה קיצונית ובלתי פרופורציונית מהעונש שעליו
14 הסכימו הצדדים".

15 עוד הוסיפה כב' השופטת ביניש בפסה"ד וכתבה:
16 "משאמרנו כל שניתן לומר בשבחו של הסדר הטיעון שהוא שיקול מרכזי בגזירת הדין,
17 נוסף ונאמר, כי כל יתרונותיו אינם חזות הכל... אין להתעלם גם מכך שהסדר הטיעון
18 המקל בצורה מופרזת בעונש מערער את האמון במערכת האכיפה, פוגע בשוויון בפני החוק
19 ומעורר חשד של העדפת נאשמים שיש בידם להשיג ייצוג בעל כישורים וקשרים
20 המועילים להם" [שם, עמ' 608ה] (ההדגשות אינן במקור – א.ד.ג.).
21 "בית המשפט אינו פטור מקביעה עצמאית של נקודת האיזון הראויה בין טובת ההנאה
22 הצומחת לנאשם מהסדר הטיעון לענין העונש, לבין אינטרס הציבור, כפי שהוא בא לידי
23 ביטוי בעונש שבית המשפט גוזר. בכך אין בית המשפט שם עצמו קטיגור במקום התביעה
24 אלא ממלא הוא את תפקידו השיפוטי המובהק. משקל טיעוניה של התביעה לקולא הוא
25 רב, אך לא בהכרח מכריע" (ראו ע"פ 1958/98, שם, עמ' 606-607א).

26
27 21. ומן הכלל אל הפרט.
28 עניינה של ענישה היא ענישה אינדיווידואלית של כל עבריין "באשר הוא שם" (ע"פ 433/89
29 אטיאס נ' מדינת ישראל, פד"י מ"ג(4) 174).
30 יחד עם זאת,

31 "העונש לא רק נועד כדי לגזור לעבריין כגמולו או להרתיעו מלחזור ולבצע עבירות... צריך
32 שהעונש יתן ביטוי לחומרה הרבה שבה יש לראות עבירות כמו אלו בהן הורשע הנאשם...
33 העונש צריך שיהיה בכוחו להרתיע לא רק את העבריין עצמו, אלא גם אחרים כמותו,
34 מלעבור עבירות כגון אלה שעברה המשיבה, המתבצעות תוך הפרת אמון, שהפיתוי בצידן
35 רב ושגילויין קשה" (ע"פ 5367/91 נעמי דנון נ' מדינת ישראל).

36 הדברים יפים לענייננו, אמון הציבור בכללותו וחולים הבאים לקבל יעוץ רפואי מסור הוא בידי
37 הרופא המומחה, וכאשר מומחה בודה מחקר ודואג לפרסום מאמר ממנו אמורים היו להיות



בית משפט השלום בפתח תקווה

7 בדצמבר 2009

ת"פ 1424-07-09 מדינת ישראל נ' דיקר

- 1 ניזונים רופאים רבים, ומתברר כי "לא מיניה ולא מקצתיה", הרי שהדבר עלול להביא לפגיעה
- 2 חמורה באמון אותו רוכשים חולים לרופאיהם.
- 3 וודאי ובוודאי, כאשר עלול היה רופא להסתמך על ה"מחקר" וכאשר התוצאות האמיתיות
- 4 לטיפול כאמור אינן ידועות, הרי שהנאשם עלול היה לגרום לנזק בלתי הפיך לאותה מטופלת
- 5 אלמונית בחו"ל.
- 6 נדמה לי, כי כאשר הציבור שומע שמומחה בעל שיעור קומה מנסה בכל כובד משקלו המקצועי
- 7 לפרסם מאמר על מחקר שקרי, הרי שעלולים להוצר קשיים במתן אמון במאמרים אחרים
- 8 שפורסמו על מחקרי אמת, שמא גם הם כזב.
- 9
- 10 22. העבירות בהן הורשע הנאשם חמורות הן, בעיקר משום שהנאשם ביצע אותן כעובד ציבור וכמי
- 11 שהיה יו"ר ועדת הלסינקי של המרכז הרפואי בלינסון, והוא ניצל את מעמדו ועשה שימוש בחומר
- 12 שיש לו גישה אליו בתוקף תפקידו, והכל במטרה להאדיר את שמו. במעשיו אלו הוא מעל באמון
- 13 הציבור ובשליחות שהוטלה עליו כרופא.
- 14 לטעמי, ענישה סלחנית כפי שהוצעה בהסדר הטיעון עלולה להביא להתמוטטות עכבות מוסריות
- 15 או להתפשרות על נורמות וערכים שאותם מצווה בית המשפט לשמור ולהנחיל.
- 16 קציבת עונש של 4 חודשים של מאסר בעבודות שירות הינה גילוי של סלחנות לנאשם והוא עלול
- 17 להתפרש ע"י הציבור כסימנים של חולשה מטעמים של המופקדים על שלטון החוק.
- 18
- 19 23. הענישה המוצעת בהסדר הטיעון יש בה מסר לציבור כי גם כאשר עסקינן במי שעשה כ-70 פעולות
- 20 זיוף מסמכים והורשע בכך – הענישה לגביו הינה מופחתת נוכח היותו רופא בכיר ובעל הקשרים
- 21 הנכונים. גישה זו, לטעמי, אינה ראויה ופסולה מהתכלית.
- 22 אוסיף ואומר, כי הגם שמדובר בעבירות זיוף שלא למטרות רווח כספי, הרי עבירות אלו יסודן
- 23 ברצון של הנאשם להאדיר את שמו בתחילה ובסופן להגן על עצמו כנגד כל הטוענים כנגד
- 24 המאמר/"מחקר".
- 25
- 26 24. התוצאה הינה, שאני דוחה את רכיב המאסר בפועל שעליו הוסכם לרבות את דרך ריצויו בעבודות
- 27 שירות וגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- 28 א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים. הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 17/01/10
- 29 עד השעה 10:00 במזכירות ביהמ"ש.
- 30 ב. מאסר על תנאי של 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור על אחת
- 31 העבירות בהן הורשע.
- 32 ג. קנס בסך 50,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים
- 33 שווים ורצופים החל מיום 15.12.09, ובכל 15 לחודש.
- 34
- 35 זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום.
- 36 ניתן והודע במעמד הצדדים ביום כ' בכסלו תש"ע (7 בדצמבר 2009)